

NYHETSBREV – VOX PACIS 2017, januari.

God Fortsättning på år 2017 önskar vi trots världslägetts instabilitet och oro men det sägs att ur kaos uppstår nytt. Vi hoppas det. Kanske föds en ny medvetenhet om att tillsammans finner vi nya lösningar - och att mångfald utvecklar och berikar.

2016 blev Vox Pacis jubileums år.10 år som avrundades med föreställningen LIV

framskapad av 80 spännande artister och andra medverkande i S:t Jacobs kyrka, Stockholm
Komposition: Jonas Dominique, Anis Moin, Ylva Q Arkvik, samt klanger från många av Vox-artisternas olika kulturer. Installationer: Monica Sand, Lotta Melanton, Sten Jensen. Regi Gunilla Nordlund.
Kyrkan var i princip full 3 kvällar trots att vi hade begränsade möjligheter till annonsering. Istället fick vi förlita oss på sociala medier och "mun mot mun metoden". Kanske det är ett tecken på att Vox Pacis under de här åren lyckats skapa intresse hos en större publik. De som söker nya berättelser och en ny "performance-form" där världens olika artister möts i oväntade konstellationer. En annan slags helighet. Vi har förstått att människor berörts. De som söker något som vi skulle kunna kalla "mångfald i enighet" utan att för den skull förringa betydelsen av dialog och "demokratisk stridighet". Ack en så viktig komponent i vår mänskliga utvecklingsprocess. Men framför allt har många, många betonat glädje och fascination över av att få möta så olika artister även utanför de abrahamitiska religionerna/kulturererna (kristendom, judendom, islam). I Vox Pacis familjen ingår även buddhistiska, hinduiska, samiska, sufiska!

Jag tror att Vox Pacis är den enda ensemble i världen som under så lång tid, envetet arbetat vidare med en jätte ensemble i mångfald. Och förenat metropoler med Stockholms förorter. Det har gett avtryck "all over". Och det är jag stolt över.

Men allt har sin tid. En fortsättning skulle kräva en stabilare ekonomi, fast produktionsteam och egen lokal. Det har vi inte. Kanske tiden inte är mogen som man ibland brukar säga, kanske väntar något runt hörnet, kanske har vi valt fel i att satsa på en så stor ensemble (ett mobilt nätverk med 400 artister från 16 olika länder) istället för att utveckla ett litet gäng – men då hade det blivit nått helt annorlunda. Tråkigare, tror jag. Förmodligen hade påverkan blivit mindre. Nu har vi skapat ringar på vattnet och de har också sina fördelar. Och sina styrkor.

